

L'art d'en Fita

► Fa tres anys, la Diputació de Girona va editar el llibre «Domènec Fita, l'home de l'art integrat», que s'endinsava en la fecunda i extensa vida i obra d'aquest autor gironí

Vaig conèixer **Domènec Fita** al principi de la dècada dels 70 amb motiu d'una entrevista que li vaig fer per a les pàgines especials sobre Girona del diari *El Correo Catalán*. La seva casa era gairebé solitària en aquella muntanya de Montjuïc que al cap de pocs anys començaria a urbanitzar l'empresari **Fernando Vilallonga** amb una promoció immobiliària que tot utilitzant l'eslògan «Suba de nivell!» va anar eliminant les barraques situades a redós del castell mentre omplia de cases i pisos les parcel·les que havia comprat al Ministeri de l'Exèrcit espanyol. Recordo perfectament la paciència i l'amabilitat que va tenir aquell artista ja consagrat envers aquell jove aprenent de periodista que li preguntava per la seva feina, la seva carrera, el seu art.

Pocs anys després d'aquella inicial trobada, el consell de redacció de la revista *Presència*, del qual jo en formava part, va decidir fer un reportatge sobre en Fita destacant la seva vessant religiosa. «Per què vaig deixar l'Opus» va ser el titular de portada de l'article i l'entrevista que signava el director, **Narcís-Jordi Aragó**. Al seu interior, Fita mostrava no només la seva honradesa intel·lectual sinó la seva extraordinària sensibilitat humana explicant aquella part de la seva vida que havia començat

el 13 de febrer de 1959, quan va ser admès a l'Obra, fins a la seva partença d'una organització que ell mateix considerava que «absorbeix tan totalment els seus membres que, a poc a poc, hom ja no entén altra cosa; millor dit, hom es va quedant en una visió dirigida com la que tenen els ases que porten als ulls aquelles mampares que els impedeixen mirar cap als costats». Fita va sortir de l'Obra que havia fundat monsenyor **José Maria Escrivà de Balaguer** però tanmateix va seguir vivint la religió però amb un esperit lliure, sense traves imposades ni alteracions artificioses. El seu compromís religiós el trobem en l'extraordinari *Crist jacent* de la catedral de Girona, ara exposat temporalment a la Casa de Cultura amb motiu de la mostra allí instal·lada, però també en les peces Sant Joan i Sant Josep situades a les corresponents fornícules de la façana catedralícia, la Creu Missional de Palau o el més recent encàrrec de la Confraria dels Manaies col·locat a la Gran Via.

El seu compromís amb Girona, a banda del Brollador que va fer pel seu barri de Montjuïc, el trobem inscrit al formigó encofrat de la «Columna a la Història de Girona», situada a l'entrada de Pedret, una peça plena de mots que fan referència a persones i fets de la història de la ciutat amb la inscripció dels

noms dels quatre rius en la seva base.

Fa tres anys, la Diputació de Girona va editar el llibre *Domènec Fita, l'home de l'art integrat* en el qual el seu autor, **Joan Domènech i Moner**, s'endinsava en la fecunda i extensa vida i obra d'aquest artista gironí, ressaltant no només la seva dimensió humana i polifacètica sinó també i molt especialment el seu profund compromís amb la seva ciutat i el seu país. Segons el crític d'art **Daniel Giralt-Miracle**, Fita és «una figura rellevant de l'art català del segle XX, no solament per la seva extensa trajectòria i la pluralitat de treballs sinó també per la qualitat de la seva obra i per la innovació que ha aportat als llenguatges artístics». Sortosament, Girona s'ha recordat d'en Fita amb motiu dels seus 90 anys de vida i ho ha fet amb la generositat que l'artista es mereix. La seva obra i el seu pensament es pot veure al Museu d'Art (*Divorcis amb la tradició*), a la Casa de Cultura (*El buit sobre el ple*), a la Fundació Valvi (*Laberint de la llibertat a través del nu*), a la Fundació Fita (*Geometrització per la ruptura*), a l'Auditori (*Travessia. Un gest sobre textures i colors*) i al Centre Cultural La Mercè (*Gest sense límits*).

Fer un recorregut per aquestes mirades transversals que ens ha deixat en Fita és una manera senzilla i directa de contribuir al seu merescut homenatge.

LA GÀRGOILA

«Sortosament, Girona s'ha recordat d'en Fita amb motiu dels seus 90 anys de vida i ho ha fet amb la generositat que l'artista es mereix.»

PER
Miquel Fañanás
GIRONA

